

ZDRAVKO OCVIRK

TAKO BI RAD

Tako bi rad bil sam nocoj,
zaprt v tišino svojega molčanja,
kjer skrita tiha so snovanja,
da prejme duša mir, pokoj.

Tako bi rad odmrl vsemu
kar me spominja na življenje,
ki le brezciljno je vrvenje —
in utonil v večnosti objemu.

JOŽA LOVRENČIČ

APLIKACIJA

V knjigo zamaknil sem se ob sveči:
zgodba se plete, junak se bori,
k solncu bi rad, že je sredi poti —
zdaj zdaj zadnji se vzpon mu posreči!

List sem obrnil... Sveča je dogorela
in iz temè ko iz koščene roké
bele žené je šla tesnoba v srcé
in me mrzlo, mrzlo prevzela.

»Sveča življenja, čutiš, umira,
konec je zgodbe, junak, in volján
z mano zaplesati moraš kankan,
pa če še tako se ti upira...«

In sem zaplesal in plesal do dneva
z mrzlo, koščeno poslanko grozni ples
in sem priplesal do samih nebes —
Ah, čudno, prečudno se Bog razodeva!